

5 Οκτωβρίου 2012

Ελευθερία ή Σκοταδισμός; Ένα σχόλιο για την επίθεση στο Γέροντα Παΐσιο

Ορθοδοξία / Θρησκευτική ζωή

Κώστας Ζουρδός

Σε κάθε γεγονός που ανακύπτει μέσα από την επικαιρότητα και σηκώνει θύελλα αντιδράσεων (πολλές φορές δυστυχώς τεχνητή) είναι καλό να αναλύουμε το γεγονός και τα αποτελέσματα του όταν έχει ηρεμήσει το τοπίο και οι λεπτομέρειες που το συνοδεύουν, που πρόσκαιρα ή αποσιωπούνται ή κρύβονται.

Αναφέρομαι στο περιστατικό που συνέβη πρόσφατα και αφορά την ιστοσελίδα που έβριζε τον Χριστιανισμό και τον Γέροντα Παΐσιο και οδήγησε τον χρήστη της, στις εισαγγελικές αρχές. Δεν θέλω να κουράσω και θα είμαι σύντομος και σαφής. Και δεν θα κουράσω γιατί είμαι σίγουρος πως στον κατάλληλο καιρό αξιόλογοι αναλυτές θα ασχοληθούν με το θέμα.

Θα ήθελα αρχικά να κάνω δύο αναγκαίες διευκρινίσεις. Πρώτον ούτε ο Χριστιανισμός αλλά ούτε και ο Γέροντας Παΐσιος έχουν την ανάγκη της δικής μου υπεράσπισης και τέτοια δεν προσφέρω. Δεύτερη διευκρίνιση και αναγκαία είναι πως ο Ορθόδοξος Χριστιανισμός θέλει τους ανθρώπους που ακολουθούν τον τρόπο ζωής που εκείνος προτείνει απόλυτα ελεύθερους. Και ο τρόπος ζωής που προτείνει η Ορθόδοξη Εκκλησία έχει τρεις άξονες: την ελευθερία την αγάπη και την ασκητική αυταπάρνηση. Και αυτός ο τρόπος ζωής βιώνεται στην Εκκλησία που είναι η «κατάληξη» της δημιουργίας, η διαρκής Σάρκωση, που θέλει ανθρώπους ενσυνείδητους, ελεύθερους, που να ακούν, να απαντάνε, να σκέπτονται, να έχουν την δυνατότητα να πουν ναι η όχι , να αγαπούν η να αρνούνται.

Ο Θεός ποτέ δεν παραβιάζει τη θέληση του ανθρώπου, ούτε υποτιμά τη σημασία

της ενεργού συμμετοχής του στην πραγμάτωση της σωτηρίας. Η ορθόδοξη αντίληψη περί ανθρώπου σπάει τους περιορισμούς κάθε θεοκρατικής ετεραρχίας και ανελευθερίας σε τέτοιο βαθμό που χωρίς την συγκατάθεση της Παναγίας θα ήταν αδύνατη ακόμα και η σάρκωση του Λόγου. Ο άνθρωπος είναι ελεύθερος να αρνηθεί το Θεό, να γίνει θεός και να γεννήσει το Θεό μέσα στην ιστορία. Όλα τα παραπάνω τονίζουν με έμφαση ότι η Ορθόδοξη Χριστιανική Εκκλησία είναι η Εκκλησία της ελευθερίας.

Μόνο στην δυτική αντίληψη (Άνσελμος) η σχέση μεταξύ Θεού και κτισμάτων είναι σχέση μεταξύ Κυρίου και υποτελών. Κατά συνέπεια η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν ενοχλείται ούτε από τις φωνές ούτε από τις αρνήσεις ούτε θέλει να φιμώσει όσους στρέφονται εναντίον της. Άρα όλοι αυτοί οι προοδευτικοί που μίλησαν για σκοταδισμό και ανελευθερία στην περίπτωση του νεαρού που έβριζε τον χριστιανισμό και τον Γέροντα Παΐσιο πρέπει αλλού να ψάξουν για σκοταδιστές και καταπιεστές. Αλλά ας δούμε και μια άλλη διάσταση.

Μήπως δεν είναι σκοταδισμός το να βρίζεις χυδαία ένα φυσικό πρόσωπο (τον Γέροντα Παΐσιο) που δεν βρίσκεται σήμερα σε αυτόν τον μάταιο κόσμο; Δεν είναι σκοταδισμός όταν αναφέρεσαι κατά του Χριστιανισμού κάτω από την ευκολία της ανωνυμίας; Δεν είναι ανελευθερία όταν βρίζεις πρόσωπα που δεν μπορούν να σου απαντήσουν; Δεν είναι ανελευθερία όταν χτυπάς έναν κεκοιμημένο Γέροντα και δεν χτυπάς έναν επώνυμο εκδότη που όπως λες πλουτίζει πουλώντας τα βιβλία του;

Δεν είναι ανελευθερία το να προτείνεις σε κάποιους να μην διαβάσουν κάτι που εκείνοι ελεύθερα θέλουν; Δεν είναι σκοταδισμός όταν τα κόμματα βγάζουν ανακοινώσεις για τον υπεύθυνο της διαδικτυακής σελίδας και δεν αναφέρουν λέξη για την προσβολή ενός νεκρού; Νομίζω πως είναι μεγάλο λάθος των Ελλήνων σοσιαλιστών να θέλουν να θεμελιώσουν τον ελληνικό σοσιαλισμό πάνω στον δυτικό αθεϊσμό και υλισμό και όχι πάνω στην ορθόδοξη ελληνική κοινοβιακή και κοινοτική μας παράδοση. Και δυστυχώς οι προοδευτικοί αλλού πυροβολούν και αλλού είναι ο στόχος.

Γιατί χτυπάνε τον γέροντα Παΐσιο; Γιατί ο γέροντας Παΐσιος ακόμα και σήμερα, πολλά χρόνια από την κοίμηση του, αποτελεί εκκλησιαστική είδηση. Εκκλησιαστική είδηση δεν είναι το τι συμβαίνει στην Εκκλησία αλλά το τι φανερώνει την Εκκλησία, το τι φανερώνει την παρουσία του Θεού στον κόσμο.

Ο γέροντας Παΐσιος και με την ζωή του, αλλά ακόμα και σήμερα, αναγγέλλει τα θαυμάσια που ο Θεός επιτελεί στον κόσμο μας, το χαρμόσυνο μήνυμα ότι ο Θεός επισκέπτεται και σώζει τον κόσμο. Και αυτό για τον κόσμο δεν είναι εύκολο. Ο γέροντας Παΐσιος με την ζωή του έκανε τον Ευαγγελικό λόγο και την διδασκαλία

του Θεού ποιμαντική πραγμάτωση. Με τον θεολογικό του λόγο έτρεφε την σκέψη και την προσευχή του πιστού ταυτόχρονα. Δεν έκανε προσευχή για τον κόσμο μόνο, ήταν προσευχή. Η ζωντανή του παρουσία και σήμερα, η παρουσία της Εκκλησίας πρέπει να πολεμηθεί.

Η Εκκλησία είναι η πραγματική πηγή της ελευθερίας και ελεύθερους ανθρώπους θέλει κοντά της. Η Εκκλησία δεν φοβάται ούτε τις βρισιές ούτε τις απειλές, ούτε τις κατακόμβες. Αντιθέτως τις αποζητά με μεγάλη καρτερικότητα...

Πηγή: syndesmosklchi.blogspot.gr

<http://bit.ly/146PtVA>